

Victor Ponta beszéde

Victor Ponta, Románia miniszterelnöke: - Jó napot kívánok. Kedves barátaim! Nagyon köszönöm, hogy itt lehetek ma veletek, köszönöm a meghívást és a bevezető igaz volt, román vagyok és Victornak hívnak. Azért jöttem el, azért vagyok ma itt veletek, hogy kifejezhessem a tisztelemet és elmondhassam, hogy barátaimnak érzem a Magyar Szocialista Pártot és Magyarországot.

A mai nap rendkívüli nap, de legalább ilyen rendkívüli volt a tegnapi nap is, hiszen Nőnap volt. Ezért szeretném felköszönteni személyesen az összes magyar nőt. De nemcsak az udvariasságról, nemcsak a nőkkel szembeni udvariasságról van szó. Pártjainknak az az üzenete, hogy bárkivel szemben fel kell lépni, hogy ha diszkriminációról vagy kirekesztésről van szó. Akár nemi, akár nemzetiségi, akár vallási diszkriminációról van szó, a mi mozgalmaink és a mi pártjaink fellépnek. Kötelességünk, hogy elmondjuk, hogy ez így nem mehet tovább.

És Stanisev úrral azért is jöttünk ma el, hogy kifejezhessük azt, hogy a mi generációnk vezetője, Mesterházy Attila milyen jó vezetője lesz az országnak. Magam is jól tudom, milyen nehéz az ellenzéki lét és Szergejjel azt az üzenetet szeretnénk elmondani, hogy ha nyerni fogtok, akkor még nehezebb lesz az országot irányítani, de bízom benne és remélem, hogy lehetőségetek lesz megtapasztalni ezt az érzést. És arra is fel vagyok készülve, azt is tudom, hogy mit fognak ma írni az újságírók mind Romániában, mind Magyarországon erről az eseményről.

Tudom, hogy lesznek olyan újságírók, akik Attilát kritizálják majd azért, hogy meghívott engem és készüljenek fel arra, hogy lesznek majd Romániában is újságírók, akik engem kritizálnak majd azért, hogy elfogadtam ezt a meghívást. Ugyanakkor most, hogy itt vagyunk bízom benne, hogy mind a magyar, mind a romániai televíziók közvetítenek és beszámolnak az eseményről és ez a legfontosabb. És fontos, hogy mind a magyarok és románok, akik a televízió képernyője előtt ülnek, hallják és lássák azt, hogy lehet együtt dolgozni, lehet partnerségben együttműködni és tudunk együtt élni szomszédokként. Meggyőződésem, hogy együtt kell élnünk és együtt kell dolgoznunk a jövőnk érdekében.

És tudom, és hiszem azt is, hogy mind a populizmus, mind a szélsőségek, mind a demagógia egyaránt rossz a magyar népnek és a román népnek, mindkét ország számára rendkívül káros folyamatokról van szó. 2300-ban a román kormány legfiatalabb minisztere voltam és ekkor a két ország történelmi jelentőségű megállapodást írt alá, hogy együtt dolgozzunk, együtt éljünk és együtt küzdjünk a közös érdekeinkért. Azóta nem sok mindent tettünk. Én tudom, hogy ennek a generációnak az a kötelessége, Attila és az én generációmnak az a kötelessége, hogy közösen megtaláljuk az erre vezető utat. Lehet, hogy a múlt megosztotta országainkat és a nemzeteket, de a jelennek és a jövőnek közösnek kell lennie. Meggyőződésem, hogy mind a Romániában élő magyar kisebbség, mind a Magyarországon élő román kisebbség jogait a lehető legnagyobb tiszteletben kell tartanunk és ők maguk is mint közösség, megérdemlik ezt a tiszteletet.

El kell mondanom azt, hogy nem a zászlók vagy a zászlók színe és nem a szélsőségesek azok, akiken a lényegi dolgok múlnak. Nekünk magunknak kell felismernünk és eldöntenünk, hogy közösen együtt fogunk élni és dolgozni. És természetesen meg kell küzdenünk mindazokkal a problémákkal, amik a magyarok, a románok, vagy akár a bolgárok előtt állnak. Az egyik legfontosabb ilyen probléma a munkahelyek kérdése. Miközben ide utaztam, hogy önökkel találkozzam, azon gondolkodtam, hogy Romániában is mennyien dolgoznak és Magyarországon is mennyien dolgoznak például a két ország

közötti kereskedelem területén, hány magyarnak van jobb állása amiatt, hogy Romániában értékesített termékeket állít elő és Romániában is hányan vannak, akik a magyar piacról élnek. És ide fele jövet annak is tudatában voltam, hogy például a társadalmi szolidaritás, például a szociális védőháló területén mennyit kell még tennünk mind a két országban. Attilának, Szergejnek és nekem is ezekkel a kérdésekkel kell megbirkóznunk akkor, hogy ha a népeinknek a lehető legjobbat akarjuk. És azért jöttem, hogy elmondjam azt a meggyőződésemet, hogy együtt fog ez sikerülni, nem külön. Tudom, hogy a magyarok ugyanannyira szeretik a focit, mint a románok, nos csak a fociban jellemző az, hogy az egyik csapat veszít és a másik nyer. Ezért kosarazom inkább. Hogy ha odafigyelünk egymásra, hogy ha barátként és szövetségként gondolunk a másikra és hajlandóak vagyunk leülni és együtt dolgozni, akkor közösen fogunk tudni nyerni.

Sok sikert.

Köszönöm.